

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/30/2019
Identifikačné číslo spisu: 4212010416
Dátum vydania rozhodnutia: 19.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:4212010416.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudkýň JUDr. Aleny Šiškovej a JUDr. Martiny Zeleňakovej na neverejnom zasadnutí konanom 19. mája 2020 v Bratislave, v trestnej veci obvineného N. K., pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona a iné o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1To/94/2018 z 13. novembra 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného N. K. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Komárno, sp. zn. 11T/111/2012 z 30. mája 2018 v spojení s opravným uznesením zo dňa 13. septembra 2018 a uznesením Krajského súdu v Nitre z 13. novembra 2018, sp. zn. 1To/94/2018 bol obvinený N. K. uznaný vinným zo spáchania prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase v období od konca apríla 2012 do polovice mája 2012 v M., na K. ulici z bytu č. XXX/X odcudzil Prémia kartu Home Credit, vystavenú spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., ktorej majiteľkou bola G. D., nar. X. A. XXXX, trvale bytom M., K. XXX/X, následne ju bez jej súhlasu aktivoval a v období od 22. mája 2012 do 28. mája 2012 použil k výberom finančnej hotovosti, ako aj platbám za tovar, čím poškodenej spôsobil škodu celkovo vo výške 663, 80 Eur.

Za to bol obvinenému podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2 a ods. 4 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 4 mesiace a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obvineného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 1T/80/2016 zo dňa 18. mája 2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na

zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Nitre uznesením pod sp. zn. 1To/94/2018 z 13. novembra 2018 podľa § 319 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) ako nedôvodné zamietol.

Proti tomuto uzneseniu Krajského súdu v Nitre podal obvinený dovolanie prostredníctvom svojho obhajcu z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c), písm. d), písm. h) a písm. i) Tr. por., teda z dôvodu, že bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, že hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky, že bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa a že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V odôvodnení dovolania namietal, že súdy neodôvodnili prihliadnutie na prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., teda na okolnosť, že obvinený už bol za trestný čin odsúdený, pričom súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať, čím bol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. V danej súvislosti obvinený uviedol, že v máji 2015 po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody žil riadnym a usporiadaným životom, pracoval, staral sa o deti a patil výživné, nespáchal žiaden trestný čin a ani priestupok. Pri predchádzajúcich odsúdeniach nešlo o násilnú trestnú činnosť, ale išlo „len o trestné činy majetkového charakteru s relatívne nízkou výškou spôsobenej škody a nezaplatené výživné“.

Argumentujúc, že nemohlo dôjsť ani k naplneniu prítiažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák. teda, že spáchal viac trestných činov, keďže v posudzovanej veci sa nedopustil trestného činu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., (ako to vyplýva z ďalšej časti dovolacej argumentácie) obvinený namietal aj aplikáciu ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák. Takéto nesprávne použitie viacerých hmotnoprávnych ustanovení naplnia dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

V ďalšej časti dovolania obvinený namietal nedostatočné odôvodnenie uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody a neodôvodnenie neuloženia podmienečného trestu odňatia slobody s odložením jeho výkonu na skúšobnú dobu. Vyjadril názor, že „nie je potrebné vo vzťahu k nemu pôsobiť výchovne, pretože po spáchaní skutkov preukázal polepšenie a zaradil sa do života“.

Naplnenie dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por. a súčasne aj dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., videl obvinený v nespnení zákonných podmienok na vykonanie pojednávania v jeho neprítomnosti. Krajský súd vykonal verejné zasadnutie o jeho odvolaní v jeho neprítomnosti, hoci o jeho termíne nebol riadne upovedomený a nie je si vedomý, že by dal súhlas s vykonaním hlavného pojednávania konaného 30. júla 2015 na okresnom súde v jeho neprítomnosti.

V závere dovolania obvinený poukázal na to, že súdy zjavne vychádzali z jeho priznania v prípravnom konaní, hoci ako to neskôr vysvetlil, vypovedal pod nátlakom a priznal sa len z obavy pred väzbou. Výpoveď poškodenej nepovažuje za dostatočnú na vyslovenie jeho viny, žili v partnerskom vzťahu a spoločné hospodárenie s úverovou kartou nie je ničím neobvyklým.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil porušenie zákona v jeho neprospech a aby v zmysle § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu, ako aj rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil tomuto súdu na nové prerokovanie a rozhodnutie.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Komárno a poškodená G. D..

Prokurátorka vo svojom vyjadrení uviedla, že sa s dovolaním obvineného nestotožňuje, pretože ho

považuje za nedôvodné. Napadnutý rozsudok Okresného súdu Komárno považuje za správny a zákonný, jeho konanie bolo správne právne posúdené, súd správne zistil príťažujúce okolnosti a pri ukladaní trestu na ne prihliadol, pričom svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. Uloženie nepodmienečného trestu je správne a zákonné, keďže skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Komárno, sp. zn. 2T 40/11 z 9. februára 2012. Po spáchaní predmetného skutku sa dopustil ďalšieho trestného činu, za ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 1T/80/2016 z 18. mája 2016, takže svojím životom nepreukázal, že uloženie podmienečného trestu odňatia slobody by bolo postačujúce na jeho nápravu. Za zákonné považuje prokurátorka aj vykázanie náhradného doručenia upovedomenia o termíne verejného zasadnutia na Krajskom súde v Nitre dňa 13. novembra 2018. V danom prípade sa na fikciu doručenia upovedomenia o termíne verejného zasadnutia vzťahuje postup podľa § 65 ods. 3 Tr. por. a nie podľa § 66 ods. 3 Tr. por. V žiadosti o odročenie obvinený neuviedol žiaden preukázateľný a dokladovaný dôvod, na základe ktorého by bolo možné jeho žiadosť akceptovať.

Prokurátorka okresnej prokuratúry navrhla preto, aby najvyšší súd dovolanie obvineného odmietol podľa § 382 písm. c) Tr. por.

Poškodená G. D. vo vyjadrení k dovolaniu obvineného popísala okolnosti zhodne so svojimi predchádzajúcimi výpoveďami. K námietke obvineného, že v inkriminovanom čase žili v partnerskom vzťahu a spoločne hospodárili uviedla, že obvinený jej finančne neprispieval na úhradu účtov na domácnosť, nemal žiadne právo nakladať s jej osobnými vecami bez jej vedomia. Kartu Home Credit aktivoval a používal bez jej vedomia, ona sama nemala v úmysle finančný úver čerpať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v zmysle § 378 Trestného poriadku vec predbežne preskúmal a dospel k záveru, že dovolanie obvineného nie je potrebné odmietnuť z formálnych dôvodov [§ 382 písm. a), písm. b), alebo písm. d) až písm. f) Trestného poriadku]. Zároveň však zistil, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 (ods. 1) Trestného poriadku, a preto podané dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Pokiaľ ide o dovoláciu námietku obvineného N. K. založenú na tvrdení, že konajúcimi súdmi bola nesprávne vyhodnotená príťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., teda okolnosť, že bol už za trestný čin odsúdený s tým, že súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať, treba uviesť, že otázka zisťovania, resp. zhodnotenia (ne)existencie poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností je otázkou skutkovou, ktorá je vylúčená z preskúmania dovolacieho súdu v prípade, že tento koná na podklade dovolania obvineného podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Len v prípade, ak súd vo výroku napadnutého rozhodnutia konštatuje danosť niektorej takejto okolnosti, či už poľahčujúcej alebo príťažujúcej, ale v rozpore s tým ju nezoberie do úvahy pri ukladaní trestu - pri úprave trestnej sadzby - tak, ako to ustanovuje § 38 ods. 2 až 4 Tr. zák., mohlo by ísť o skutočnosť, ktorá za splnenia podmienky uvedenej v § 371 ods. 5 Tr. por. môže znamenať naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. (nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia (R 18/2015).

V posudzovanej veci k takémuto pochybeniu zo strany súdu nedošlo. U obvineného boli zistené dve príťažujúce okolnosti [§ 37 písm. h) a písm. m)] a následne mu bol ukladaný trest v rámci upravenej trestnej sadzby. Prvostupňový súd aplikáciu ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. vysvetlil a odvolací súd sa s touto argumentáciou stotožnil. Preskúmať v tomto smere skutkové závery súdov nižšieho stupňa dovolacím súdom nie je možné. Nad rámec uvedeného treba len marginálne poznamenať, že neprihliadnutie k príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. je podľa vety za bodkočiarkou fakultatívne podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia. Teda súd nemusí prihliadnuť na príťažujúcu okolnosť recidívy, ak je predchádzajúce odsúdenie obvineného menej závažného charakteru, resp. sa jedná o odsúdenie pre delikt celkom odlišnej povahy a podobne. Obvinený N. K. bol v minulosti päťkrát súdne trestaný (kontinuálne od roku 2009) prevažne pre trestné činy majetkovej povahy, takže v jeho prípade sa jedná o špeciálneho recidivistu, pričom predmetnej trestnej činnosti sa dopustil v čase plynutia skúšobnej doby podmienečného odsúdenia. Za takýchto objektívne zistených a konštatovaných okolností okresný a následne krajský súd ako súd odvolací nemohli neprihliadnuť na príťažujúcu

okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák.

Pokiaľ dovolateľ vyslovil námietku, že v rozsudku súdu absentuje odôvodnenie aplikácie § 37 písm. m) Tr. zák. treba primárne uviesť, že vzhľadom na negatívne vymedzenie predpokladu upraveného v § 37 písm. m) veta za bodkočiarkou Tr. zák. sa vyžaduje, aby bolo osobitne odôvodnené neprihliadnutie k tejto príťažujúcej okolnosti v prípade, keď súd vzhľadom na povahu predchádzajúceho odsúdenia nepričíta v neprospech páchatel'a túto príťažujúcu okolnosť.

V danej súvislosti treba ale tiež pripomenúť, že dovolanie proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 371 ods. 7 Tr. zák.).

Dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. d) Tr. por., teda, že zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu a že hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky, obvinený oprel o tvrdenie, že verejné zasadnutie Krajského súdu v Nitre v konaní o jeho odvolaní dňa 13. novembra 2018 a hlavné pojednávanie Okresného súdu Komárno dňa 30. júla 2015, na ktorom bola vypočutá svedkyňa JUDr. Z. U. boli vykonané v jeho neprítomnosti, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky. Dôvodil, že si nie je vedomý toho, že by dával akýkoľvek súhlas s konaním hlavného pojednávania okresného súdu v jeho neprítomnosti. Svoju neprítomnosť na verejnom zasadnutí krajského súdu 13. novembra 2018 ospravedlnil a požiadal o jeho odročenie, nakoľko nebola zachovaná lehota za účelom prípravy na zasadnutie. Podľa jeho názoru z odôvodnenia napadnutého uznesenia krajského súdu nevyplýva, že bol zachovaný zákonný postup ustanovenia § 66 ods. 3 Tr. por. upravujúceho doručovanie „do vlastných rúk" a náhradné doručenie zásielky.

Najvyšší súd ako súd dovolací preskúmal túto dovolaciu námietku obvineného a zistil, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. d) Tr. por. naplnený nebol.

Z obsahu relevantných častí trestného spisu je zrejmé, že krajský súd určil termín verejného zasadnutia 19. októbra 2018 na deň 13. novembra 2018. Obvinený N. K. si prevzal poštovú zásielku „do vlastných rúk" [keďže takýto spôsob doručenia sudca nariadil - § 66 ods. 1 písm. c) Tr. por.] s upovedomením o termíne verejného zasadnutia po uložení na poštovom úrade dňa 9. novembra 2018. Následne cestou elektronickej pošty 12. novembra 2018 (odoslané 11. novembra 2018 o 19.42 hod.) doručil na krajský súd písomné podanie - žiadosť o odročenie verejného zasadnutia z dôvodu, že bude odcestovaný v zahraničie, ako aj, že nebude mať zachovanú lehotu na prípravu na verejné zasadnutia.

Zo zápisnice o verejnom zasadnutí krajského súdu z 13. novembra 2018 vyplýva, že obvinený (vtedy obžalovaný) sa na pojednávanie nedostavil, pričom bolo konštatované, že mal doručenie upovedomenia o termíne verejného zasadnutia vykázané náhradným doručením podľa § 66 ods. 3 Tr. por., a to podľa zistenia na portáli Slovenskej pošty, v časti sledovania zásielok. Ďalej bolo konštatované, že jeho ospravedlnenie z 12. novembra 2018 súd nepovažuje za hodnoverné v zmysle § 293 ods. 8 Tr. por., keďže je len všeobecné, bez bližšej konkretizácie. Následne bolo senátom krajského súdu rozhodnuté, že sa verejné zasadnutie vykoná v neprítomnosti obžalovaného.

Dovolací súd po preskúmaní tejto dovolacej námietky obvineného zistil, že súd postupoval lege artis.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. por. ak nebol adresát zásielky, ktorú treba doručiť do vlastných rúk, zastihnutý na adrese, ktorú na tieto účely uviedol, zásielka sa uloží u orgánu, ktorý zásielku doručuje, a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v určitý deň a hodinu. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží sa písomnosť na pošte alebo orgáne obce a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, kde a kedy si môže zásielku vyzdvihnúť. Ak si adresát zásielku nevyzdvihne do troch pracovných dní od uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel: toto neplatí, ak ide o doručenie obžaloby, uznesenia o podmieňacom zastavení trestného stíhania a trestného rozkazu.

Zo záznamu o sledovaní predmetnej poštovej zásielky je zrejmé, že zásielka bola N. K. neúspešne

doručovaná 25. októbra 2018 (s výzvou o opakované doručenie) a znovu 26. októbra 2018, kedy o 14.30 hod. bola uložená na pošte Hurbanovo 1. Obvinený si potom zásielku prevzal 9. novembra 2018. Tretí pracovný deň od uloženia sa považuje za deň doručenia, a to aj v prípade keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Pokiaľ ide o písomné podanie obvineného z 11. novembra 2018 súdu elektronicky doručené 12. novembra 2018 a poštou 13. novembra 2018 najvyšší súd sa plne stotožnil s právnym názorom prezentovaným v napadnutom uznesení krajského súdu.

Podľa § 293 ods. 8 Tr. por. ak obvinený hodnoverným spôsobom ospravedlní svoju neúčast' na verejnom zasadnutí a súčasne písomne požiada súd, aby sa verejné zasadnutie uskutočnilo za jeho prítomnosti, súd odročí verejné zasadnutie a určí deň, čas a miesto ďalšieho verejného zasadnutia.

Za hodnoverné ospravedlnenie neprítomnosti možno považovať najmä ospravedlnenie neprítomnosti z vážnych zdravotných dôvodov doložených aktuálnym lekárskeym potvrdením, alebo z dôvodu vážnej udalosti v rodine, ktorá vyžaduje prítomnosť obvineného, neodkladný pracovný úkon, zanedbanie ktorého môže mať pre obvineného závažné následky, čo však musí byť hodnoverne podložené. Hodnovernosť zároveň vyžaduje aj neodkladnosť jeho oznámenia ihneď potom, čo sa obvinený o dôvode brániacom mu v účasti na verejnom zasadnutí dozvie.

Zo spisového materiálu vyplýva, že obvinený N. K. dňa 12. novembra 2018 (č. l. 418-419), t. j. deň pred konaním verejného zasadnutia zaslal súdu e-mailom list s prípisom, ktorým žiadal o ospravedlnenie neúčasti na verejnom zasadnutí a zároveň požiadal o jeho odročenie z dôvodu „že v daný termín je mimo Slovenska“, pričom uvedené nijakým spôsobom nešpecifikoval a nepreukázal.

Najvyšší súd konštatuje, že obvinený neospravedlnil svoju neúčast' na verejnom zasadnutí z dôvodu odchodu do zahraničia hodnoverným spôsobom, a to nielen pokiaľ ide o predloženie (zdokladovanie) cesty do zahraničia, resp. jej dôvodnosti, ale ani pokiaľ ide o včasnú ospravedlnenie. Žiadosť o ospravedlnenie neúčasti obvineného na verejnom zasadnutí bola doručená poštou v deň konania verejného zasadnutia (13. novembra) krátko pred jeho začatím hoci o skutočnosti, že vycestuje do zahraničia musel vedieť skôr. Nič obvinenému nebránilo, aby krajský súd telefonicky kontaktoval podstatne skôr a požiadal tak o ospravedlnenie svojej neúčasti včas. Odvolacie konanie inicioval totiž sám a ak mal záujem osobne sa verejného zasadnutia zúčastniť, bolo jeho povinnosťou s odvolacím súdom komunikovať včas, keďže o termíne verejného zasadnutia vedel už od 9. novembra 2018.

K dovolacej námietke obvineného, že aj hlavné pojednávanie okresného súdu, na ktorom bola vypočutá svedkyňa JUDr. U. bolo vykonané nezákonne v jeho neprítomnosti, pretože si nie je vedomý, že by udelil súhlas s konaním v jeho neprítomnosti treba uviesť, že tvrdenie obvineného nezodpovedá pravde.

Z obsahu spisu totiž vyplýva, že hlavné pojednávanie na Okresnom súde Komárno dňa 30. júla 2015, na ktorom bola vypočutá svedkyňa JUDr. Z. U. bolo vykonané v neprítomnosti obvineného s jeho predchádzajúcim súhlasom. Obvinený vzal termín hlavného pojednávania na vedomie na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní 7. mája 2015 a písomným podaním z 26. júla 2015 doručeným súdu 28. júla 2015 (č. l. 249) požiadal o ospravedlnenie svojej neúčasti na hlavnom pojednávaní a zároveň uviedol, že súhlasí aby sa konalo v jeho neprítomnosti.

Podľa § 252 ods. 2 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného môže súd hlavné pojednávanie vykonať, len ak súd má za to, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného a prítom

a) obžaloba bola obžalovanému riadne doručená a obžalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný,

b) obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa o skutku, ktorý je predmetom obžaloby, pred orgánom činným v trestnom konaní a boli dodržané ustanovenia o vyšetrovaní alebo skrátenom vyšetrovaní a obvinený

bol upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania,

c) obžalovaný bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený,

d) obhajca obžalovaného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ktorého spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, vyhlási, že netrvá na osobnom výsluchu obžalovaného.

Podľa § 252 ods. 3 Tr. por. hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného nemožno konať, ak je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody alebo ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje desať rokov. To neplatí, ak obžalovaný výslovne odmietol alebo výslovne požiadal, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti.

V posudzovanej veci sa nejednalo ani o jeden prípad nemožnosti vykonania hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia, ale o prípad kedy obvinený svoju neúčast' na hlavnom pojednávaní ospravedlnil a súčasne výslovne požiadal o jeho vykonanie v jeho neprítomnosti. Písomný súhlas obvineného s vykonaním hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti je potrebné chápať ako jeho výslovnú žiadosť, preto okresný súd konal v súlade so zákonom, ak vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obvineného.

Spôsob hodnotenia dôkazov vykonaných zákonným spôsobom súdmi nižších stupňov nemôže najvyšší súd v rámci dovolacieho konania iniciovaného obvineným prehodnocovať ani spochybňovať, pretože by tak neprípustným spôsobom zasahoval do výlučnej kompetencie týchto súdov bez právneho podkladu. Dovolanie a rozhodnutie o ňom znamená prelom do právoplatných rozhodnutí, a preto spravidla narušuje stabilitu konečného a vykonateľného rozhodnutia súdu. Z toho dôvodu možno dovolania aplikovať iba v prípadoch, ak je to odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu alebo jemu predchádzajúceho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov.

Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že námietky obvineného N. K. tak, ako ich prezentoval vo svojom dovolaní nenapĺňajú dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) a ani podľa písm. d) Trestného poriadku.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolací súd uvádza, že tento je naplnený len vtedy, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin, alebo že ustálený skutok vykazuje znaky iného trestného činu, alebo že obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa ustáleným skutkom dopustil. Podstatou správneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, teda že skutok zistený v napadnutom rozhodnutí súdu bol subsumovaný - podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dôvodu.

Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť (§ 24 - krajná núdza, § 25 - nutná obrana, § 26 - oprávnené použitie zbrane, § 27 - dovolené riziko, § 28 - výkon práva a povinnosti, § 29 - súhlas poškodeného, § 30 - plnenie úlohy agenta), prípadne zániku trestnosti činu (najmä § 87 Tr. zák. - premlčanie trestného stíhania), resp. chybné rozhodnutia súdu pri uložení úhrnného trestu a spoločného trestu § 41 Tr. zák.), súhrnného trestu (§ 42 Tr. zák.) a pod.

Pre dovolací súd sú rozhodujúce skutkové zistenia, podľa ktorých obvinený mal spáchať skutok tak, ako je uvedený v rozsudku okresného súdu. Je však potrebné uviesť, že ustálenie skutkového stavu si v predmetnej veci bezpodmienečne vyžadovalo posúdenie a vyhodnotenie všetkých dôkazov a všetkých okolností prípadu. To ale predpokladá prieskum správnosti a úplnosti skutku zisteného a ustáleného súdmi nižších stupňov a tak nové, resp. i iné hodnotenie vykonaných dôkazov. Takúto kompetenciu ale

najvyšší súd nemá, pokiaľ dovolanie nie je podané podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku.

Dovolací súd teda nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totižto v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je odvolacou inštanciou zameranou na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa. S ohľadom na to nemôže dovolací súd skúmať skutkové závery a dôkazné úvahy súdov nižších stupňov, na základe ktorých dospeli k záveru o naplnení všetkých znakov prečinov, zo spáchania ktorých bol obvinený N. K. uznaný vinným. Preto [rešpektujúc zákaz skúmania a menenia zisteného skutku vyplývajúci z § 371 ods. 1 písm. i) veta za bodkočiarkou Trestného poriadku) najvyšší súd uzatvára, že pri tejto námietke obvineného nezistil naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Skutková veta, tak ako bola na základe vykonaného dokazovania ustálená prvostupňovým súdom obsahuje všetky pojmové znaky prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., zo spáchania ktorých trestných činov bol obvinený uznaný vinným.

Z uvedených dôvodov je zřejmé, že v rozsahu námietok obvineného N. K. nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. d), písm. h) a písm. i) Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku jeho dovolanie odmietol.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu o dovolaní opravný prostriedok nie je prípustný.